

[Arbejdsministeren.]

feriegodtgørelse på 8 pct. af lønnen i stedet for nu 14 dages ferie med 4 pct. feriegodtgørelse, dels at personer, der henhører under medhjælperloven, feriemæssigt henføres under ferieloven.

Jeg synes imidlertid ikke, at der på nærværende tidspunkt er grund til at gå nærmere ind på dette forslag. Som det sikkert vil være også de ærede medlemmer bekendt, er der nu i henhold til regeringens beslutning nedsat en kommission med den opgave at undersøge mulighederne for en forbedring af ferieordningen. Denne kommission skal bl. a. behandle spørgsmålet om en forlængelse af den årlige ferie og om ydelse af en højere feriegodtgørelse. Den skal endvidere overveje spørgsmålet om forholdet mellem ferieloven og de regler om ferie, der findes i medhjælperloven.

Jeg har meget stor interesse i, at der tilvejebringes mulighed for en udbygning af sommerferien, men jeg mener ikke, det vil være rimeligt at optage spørgsmålet om ændringer i de gældende ferieregler til drøftelse, forinden disse spørgsmål har været overvejet i ferielovskommissionen og en indstilling fra denne kommission foreligger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Det er fjerde gang vort parti her i det høje folketing stiller forslag om at få medhjælperne ind under ferielovens bestemmelser. Vort forslag i dag er det samme som tidligere, og jeg kan henvise til tidligere udtalelser, dels fra det tidligere medlem Villy Fuglsang og dels til mine egne udtalelser som ordfører i denne sag. Men jeg vil dog tilføje, også i anledning af de bemærkninger, der i dag blev fremsat af den højtærede arbejdsminister, at når den højtærede minister nu henviser til, at samtlige ferispørgsmål er lagt ind under en ferielovskommission, synes jeg ærlig talt, at det, hvad medhjælperloven angår, må siges at være toppunktet af kommissionsbehandling.

Mig bekendt blev der i 1938 af landarbejderkommissionen stillet forslag om at få medhjælperne og husassistenterne ind under ferielovens bestemmelser, og da vi i fjor her i folketinget behandlede dette spørgsmål, sagde den højtærede minister, at nu blev dette spørgsmål behandlet i en ny nedsat landarbejderkommission, med andre ord

kommission nr. 2. Jeg forstår på den højtærede ministers udtalelser i dag, at nu ligger sagen i kommission nr. 3. Det kan dog vist efterhånden blive en lille smule forvirrende for befolkningen at finde ud af, hvornår man kan vente problemerne løst, når man således er i stand til at få den selvsamme ting lagt hen under tre forskellige kommissioner, den ene efter den anden. Dette med hensyn til at få medhjælperne ind under ferielovens bestemmelser.

Når min gruppe påny har stillet forslag om en forhøjelse af ferielønnen fra 4 til 8 pct. og en forlængelse af ferien til tre uger i stedet for to, er det udtryk for krav, der især i årene efter besættelsen er rejst af de fagorganiserede arbejdere. Under krigen voksede hos arbejderbefolkningen en række naturlige og sunde krav til fremtiden frem. Demokrati betyder frihed for frygt og nød, hed det i Atlanterhavsdeklarationen, og den arbejdende befolkning så heri et løfte til fremtiden om, at man efter krigen ikke skulle vende tilbage til førkrigstidens sociale utryghed, ikke tilbage til de hundredtusind arbejdsløse og til frygten for morgendagen. Det var det, der gik igen mand og mand imellem på arbejdspladserne: vi vil ikke tilbage til arbejdsløsheden fra 30'erne. Derfor stillede man kravene i de faglige organisationer og på de faglige kongresser, i de kompetente forsamlinger, helt op i De samvirkende Fagforbunds repræsentantskabsmøde, hvor det lød i maj 1945 om arbejdstidsforkortelse, forlænget ferie og reallønnens genoprettelse.

Det er derfor ikke mærkeligt, at vort parti nu her på rigsdagen rejser kravet om forbedret ferieordning.

Jeg skal ikke bruge tiden til at fremhæve den overordentlige sundhedsmæssige og kulturelle værdi, der ligger i at give lønarbejderne en ordentlig ferie og sikre dem, at de kan kaste hverdagens slid og bekymringer overbord og samle sundhed og kræfter til årets arbejde. Formentlig vil ingen bestride, at det gavner folkesundheden som helhed, at alle mennesker får mulighed for en ordentlig hvileperiode en eller to gange om året.

Når man sammenligner udviklingen i Danmark med udviklingen i vore nabolande, hvad ferispørgsmålet angår, ser vi da også, at i de andre lande sker der, om ikke generelt, så dog på visse områder, fremskridt